

תת"ע (עכו) 6793-07-23 - מדינת ישראל נ' סואעד חליל

תת"ע (עכו) 6793-07-23 - מדינת ישראל נ' סואעד חלילשלום עכו

תת"ע (עכו) 6793-07-23

מדינת ישראל

נגד

סואעד חליל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בעכו

[26.08.2024]

כבוד השופטת ג'נווה נחאס עראף

החלטה

1. בפניי בקשה לחזרה מהודיה מכח סעיף 153(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ";).

רקע עובדתי

2. ביום 17.07.2023 הוגש נגד הנאשם כתב אישום לפיו ביום 03.01.2023 בצומת רחוב בן עמי רחוב בן שושן אברהם עכו מערב, נהג ברכב מס' רישוי 9884438, ולא ציית לאור האדום שדלק ברמזור בכיוון נסיעתו, בכך שלא עצר את רכבו ונכנס לצומת בניגוד לאור האדום, לאחר שחלפו שניות או יותר אחרי הופעת האור האדום, וזאת בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961.

3. ביום 18.12.2023, הוסב כתב האישום על שמו של הנאשם, והנאשם הודה, באמצעות בא כוחו, בעבירה המיוחסת לו. באותה ישיבה ניתנה הכרעת דין המרשיעה את הנאשם ולבקשת הסניגור, נקבע מועד נדחה לשמיעת הטענות לעונש.

4. ביום 26.02.2024 הודיע בא כוחו של הנאשם, כי קיבל את הייצוג רק באותו יום, וביקש דחייה לצורך מיצוי משא ומתן מול המאשימה. בית המשפט קבע את התיק להקראה נוספת ביום 01.07.2024.

5. ביום 01.07.2024 הובא תיק זה לראשונה בפניי ובאותה ישיבה עתר הסניגור לחזרה מהודאה וחזרה מאישום. הסניגור טען כי משרדו גילה תקלה בצומת הרמזורים המצוינת בכתב האישום, פירט את מהות התקלה, והגיש אסופת מסמכים המלמדים בדבר הפנייה לעיריית עכו והטיפול בתקלה.

6. באותה ישיבה התנגדה המאשימה לבקשת הסניגור וטענה כי טענותיו מתאימות לשלב הטיעונים לעונש אולם אין בהן כדי להביא לביטול הכרעת הדין.
7. ביום 12.07.2024 הגיש הנאשם תשובה בכתב לכתב האישום. בתשובתו - הגם שמצויים אנו לאחר הכרעת דין - העלה הנאשם טענה מקדמית לפיה עובדות כתב האישום אינן מהוות עבירה וביקש לבטל את כתב האישום. הנאשם ציין כי הוא מודה בנהיגה אולם כופר בעובדות האישום.
- הסניגור הוסיף כי משרדו הוכיח לעיריית עכו כי הרמזור האמור בכתב האישום פועל בניגוד לחוק ועל כן מדובר במכשול תעבורתי; וכי לאור האמור עיריית עכו קיימה ביום 08.05.2024 ישיבה של ועדת הבטיחות בדרכים ותחבורה בה אישרה כי משהוחלט כי המהירות בצומת נשוא כתב האישום הינה 70 קמ"ש (מקום שהייתה 50 קמ"ש), ישנה חובה כי הרמזור יהבהב ונכון למועד הישיבה הרמזור אינו מהבהב. כן הוחלט בישיבה להוריד את מהירות הנסיעה ל- 50 קמ"ש, ליצור קשר עם משטרת ישראל לצורך גילוי גמישות באכיפה בשלושת השבועות הקרובים, והתחלת תהליך התאמת הרמזור למהירות נסיעה של 70 קמ"ש.
- דין ומסקנות
8. המסגרת הנורמטיבית לחזרה מהודייה קבועה כאמור בסעיף 153(א) לחסד"פ אשר קובע כך: "הודה הנאשם בעובדה, אם בהודיה שבכתב לפני המשפט ואם במהלך המשפט, רשאי הוא בכל שלב של המשפט לחזור בו מן ההודיה, כולה או מקצתה, אם הרשה זאת בית המשפט מנימוקים מיוחדים שיירשמו".
9. על פי ההלכה הפסוקה, עיתוי הגשת בקשה לחזרה מהודיה מהווה שיקול משמעותי ומכריע אותו ישקול בית המשפט עת יבחן בקשת נאשם לחזרה מהודיה. כן נקבע בהלכה כי אין להכביד על נאשם אשר הביע את רצונו לחזור בו מהודייתו מקום שרצון זה נבע מטעם ענייני וכן ולא מתוך תמרון פסול. ראה בעניין זה ע"פ 3754/91 מדינת ישראל נ' דר' קאסם (להלן: "עניין קאסם").
- ברע"פ 445/16 יובל זקן נ. מדינת ישראל, וכן ע"פ 6349/11 שניידר (נשימוב) נ. מדינת ישראל נדון בהרחבה אופן יישומו של סעיף 153(א) לחוק סדר הדין הפלילי, כאשר הודגש שם כי המבחן המהותי לפיו תוכרע דרישת נאשם לחזרה מהודיה הוא "מבחן המניע" - דהיינו מה הניע את הנאשם לחזור בו מהודאתו - האם מדובר ברצון כן ואמיתי להוכיח את חפותו או שמא מדובר בפעולה טקטית אשר נועדה להשיג רווח דיוני במשפט.
10. בעניינו, שוכנעתי כי המניע לבקשת הנאשם לחזור בו מהודאתו הינו רצונו הכנה והאמיתי להוכיח את חפותו בכל הנוגע לעבירה אשר יוחסו לו, וכי אין כל רווח דיוני מבקשה זו למעט הוצאת האמת לאור. הנאשם צירף מסמכים מהם עולה כי עיריית עכו מודעת לבעייתיות בפעילות הרמזור בו עסקינן, היא פועלת לתיקון המצב הקיים ואף פנתה למשטרת ישראל לגילוי גמישות באכיפת העבירה באותה צומת.
- בצד האמור יודגש כי הבקשה לחזרת מהודאה הועלתה לאחר מתן הכרעת הדין ולא לאחר מתן גזר דין, דבר אשר היה מקשה על קבלה ומעמיד רף הרבה יותר גבוהה לבחינתה.
11. לאור האמור, אני מורה על ביטול הכרעת הדין אשר ניתנה נגד הנאשם, וקובעת כי בישיבה ביום 15.09.2024 תתקיים ישיבת הקראה.
- ניתנה היום, כ"ב אב תשפ"ד, 26 אוגוסט 2024, בהעדר הצדדים.